

Bemærkninger til forslaget

Problemet er kendt fra tidligere vurderingsrunder. Der har tidligere været en markant forskelsbehandling ved vurdering af en ejendoms status som enten landejendom eller beboelsesejendom afhængig af, hvor i landet ejendommen var beliggende.

Ved 20. almindelige vurdering er det igen det generelle indtryk, at vurderingen af disse ejendomme sker på fuldkommen urimelig og ofte tilfældig vis.

Ændringerne i forbindelse med 20. almindelige vurdering skyldes bl.a. en landsretsdom fra 1993, hvoraf det fremgår, at ejendomme med jordtilliggen- de på under ti tønder land, der ikke dyrkes som landbrug, er at betragte som parcelhuse.

Uanset begrundelsen finder forslagsstillerne det ikke rimeligt, og vurderingen af disse ejendomme bør ændres, da det er i alles interesse, at der fastholdes en positiv udvikling i landdistrikterne.

Forslagsstillerne mener, at der de sidste år har fundet en god og gavnlig udvikling sted i de mindre landbrug. Bevidste unge familier flytter ud i landdistrikterne, overtager de mindre ejendomme, renoverer og istandsætter bygningerne. De bruger deres nyerhvervelse til såvel traditionelle som nye spændende måder at drive landbrug på. Her kan nævnes gårdbutikker og stalddørssalg og halv- og/eller heløkologiske produkter opstår. Der sker i øjeblikket en rivende udvikling inden for de små landbrug både landbrugsmæssigt, socialt og kulturelt. Denne udvikling vil forslagsstillerne gerne støtte.

Alene ved den seneste 20. almindelige vurdering skiftede et stort antal ejendomme status fra landbrugsejendom til beboelsesejendom. At vurderingen end ikke foregik ensartet, gør det naturligvis ikke nemmere at acceptere for de berørte.

Forslagsstillerne finder det meget foruroligende, at vurderingsmyndighederne opstiller egne regler og love, der intet har med den lovgivning at gøre, som de er sat til at administrere.

Landsskatteretten afgjorde ved en kendelse den 24. juni 1997 en sag, der omhandlede en typisk lille landbrugsejendom på 2,5 hektar beliggende i Nordsjælland. Ved 20. alm. vurdering var landbrugsejendommen blevet klassificeret til parcelhus. Landsskatteretten afgjorde, at ejendommen skulle føres tilbage

til landbrugsstatus. Som direkte følge heraf gælder, at des længere tid man har boet på ejendommen, og des ældre ejeren er, des mere sandsynligt er det, at ejendommen får landbrugsstatus. Dette betyder, at den unge familie, der køber eller overtager et landbrug med henblik på at dyrke jorden og opbygge eller vedligeholde driften i den tro, at det er et landbrug, må se sig straffet som pludselig ejer af et parcelhus. Dette er på ingen måde den af regeringen og de øvrige partier ønskede udvikling i landdistrikterne. Det er med stor bekymring, at forslagsstillerne således ser vurderingsmændene gøre sig selv til herre over udviklingen.

Forslagsstillerne finder det ikke rimeligt, at skatteborgere over natten må erfare, at status på deres landejendom er blevet ændret til parcelhusstatus. Ændringen medfører jo en langt højere vurdering af disse ejendomme med en alvorlig økonomisk belastning af den enkelte families økonomi til følge. Det må også tages med i betragtning, at der er tale om en økonomisk belastning, det ikke har været muligt at tage højde for ved købet af ejendommen.

Pressen har løbende bragt artikler om problemet, ligesom Skatteudvalget har stillet spørgsmål til skatteministeren. Skatteudvalget modtog endvidere den 24. september 1997 fra skatteministeren et notat af 7. august 1997 vedrørende problemstillingen om vurdering af små landbrugsejendomme ved 20. almindelige vurdering. Notatet havde forinden oversendelsen til Skatteudvalget været forelagt for Ligningsrådet, som tog det til efterretning. Der kan i øvrigt henvises til alm. del - bilag 697, folketingsåret 1996-97.

Det fremgår bl.a. af notatet, at alene ved 20. almindelige vurdering skiftede 4.592 ejendomme status fra landbrugsejendom til beboelsesejendom, og at dette har medført et stort antal klager. Efter de oplysninger, som fremgår af notatet, har 667 klaget på grund af en ændring i status fra landejendom til beboelsesejendom, hvilket svarer til en klageprocent på ca. 15 i forhold til det totale antal ejendomme, som har skiftet status. Dette skal sammenholdes med, at klagefrekvensen for samtlige ejendomme ved 20. almindelige vurdering er på mindre end 1 pct. Som et eksempel fra notatet kan nævnes, at i en skyldkreds som